

Na kapitulu u Zaostrogu 18. X. 1757, kad je promijenjen službeni naziv samostana Gospe od Zdravlja, imenovan je profesorom moralnog bogoslovlja u splitskom samostanu.¹⁶⁴ Od god. 1754 gotovo svake godine propovijeda korizmu ili došaće ili jedno i drugo po raznim mjestima u Dalmaciji, kao Splitu, Zadru, Šibeniku, Omišu, Trogiru, Jelsi, Starogradu, Pagu itd.¹⁶⁵ Svojih propovijedi nije tiskao, a iz rukopisa ne možemo razaznati, koje su njegove, jer na njima nije naznačeno ime. Na kapitulu u Sinju, 6. X. 1766, jednoglasno je biran za definitora provincije.¹⁶⁶ U širenju slave Majke Božje i podizanju Njezina svetišta bio je desna ruka O. Jeronimu Barezi, s kojim ga je vezala tjesna bratska i prijateljska ljubav. Kad je naime O. Bareza, 25. III. 1782, umro od kapi na propovijedaonici u Bolu na Braču, O. Kojić slijedio ga je 10 dana kasnije, ostavivši ovu suznu dolinu u Splitu, 4. IV. 1782, u 75. godini života.¹⁶⁷ Najstariji nekrolog kao i drugi nekrolozi bilježe o njemu, da se je odlikovao naukom i uzornim životom: »*Doctrina ac vita exemplari illustris*«.

5. O. Ante Perić.¹⁶⁸ O. Perić potječe od starinske i velikaške obitelji grofova Perića, koja se iz Makarske preselila u Sućurje na otoku Hvaru. Ta je obitelj stekla velike zasluge u vojski i u državnim službama, žrtvujući ne samo svoju imovinu, nego i svoj život, koliko u ratu toliko za kužnih bolesti. Pohvalne su usluge, koje je u tom pogledu iskazao osobito brat našega O. Ante Alfier Franjo grof Perić kao i njegov nećak grof Ivan, poglavatar hvarskog kotara.¹⁶⁹ Naš O. Ante dobio je na krštenju ime Ivan. Kao dječak došao je iz Sućurja u franjevački samostan u Makarskoj, gdje se je uzgajao zajedno s drugim dječacima. Za

¹⁶⁴ LAPM, 462.

¹⁶⁵ Acta Prov. Despot (Makarska), 39, 150; Acta Capituli Zaostrog (u Makarskoj), 133; LAPŠ, I, 383, 435, 453, 454; LAPŠ, II, 26, 27; 68; 114.

¹⁶⁶ Acta Prov. Staničić (Makarska), 11.

¹⁶⁷ Reg. Prov. Grubišić (Makarska), 101.

¹⁶⁸ Neke podatke o njem v. Zlatović, Franovci, 349 sl.; Monografije, 169; Lulić, Memorie, 51; Bačić, Nekrolog, 257.

¹⁶⁹ Sve se ovo nalazi u svjedočanstvu, koje je Lovro Pizzamano, makarski i vrgorski providur, izdao našem O. Anti 4. travnja 1777, V. Gianuzzi F., Exhibita, non quae sita meritorum A. R. P. Antonii Perić monumenta, Venetiis 1799, 24.